

Han kalder sig kvaksalver, men det skal man ikke lade sig skræmme af: Søren Winkel har et sikkert blik for menneskers fysiske skavanker. Han manipulerer behændigt skævheder og forskubninger på plads. Og så kan han noget med urter

■ Den alternative verden er stor, broget og vidtforgrenet. Og som alternativ behandler skal man kæmpe om klienternes opmærksomhed med tusind af andre. Her kan det være gavnligt at benytte sig af lidt utraditionel markedsføring. Og i tilfældet Søren Winkel må strategien siges at have virket. Hans særprægede annoncering er nemlig selve årsagen til, at Familie Journalen blev opmærksom på ham.

Urteterapeut og kiroprater lyder 55-årige Sørenns nøjagtige stillingsbetegnelse. Men det første, der springer en i møde i hans annoncer, er ordet KVAKSALVER, skrevet med store typer. Behandlerens hjemmeside bærer samme navn. Og så bliver man uundgåeligt nysgerrig: Hvorfor smykke sig med en titel, der af mange opfattes som et skældsord og forbindes med sjusk og grove fejl? Søren forklarer:

– Da jeg i sin tid besluttede at gøre en levevej ud af de evner, jeg har, skulle jeg jo kalde mig et eller andet. Og da jeg i en gammel lægebog fra 1953 fandt et træsnit af en omrejsende kvaksalver, tænkte jeg: Der var den! En kvaksalver er slet og ret en person, der udfører lægeligt arbejde uden at have en lægelig embedseksamen. Og sådan en er jeg. Oprindeligt lå der ikke noget negativt i udtrykket. Ja, helt frem til slutningen af 1500-tallet var det nærmest en hædersbevisning at være kvaksalver!

– Lige fra jeg var lille, har jeg haft en evne til at "se gennem folk". Altså simpelt hen se deres skelet. I Gladsaxe, hvor jeg voksede op, var den slags ikke noget, man talte højt om. Og det var først midt i 1980'erne, at jeg

Den sydsjællandske natur, som omgiver Sørenns bolig og arbejdsplads, er lige så frodig og vildtvoksende som den alternative behandleres lange hår og skæg

tilfældigt mødte en ældre mand, som kunne det samme. Det var en god følelse pludselig at blive forstået og vide, at der fandtes andre som mig, husker Søren.

Vender processen

Der skulle dog gå yderligere ti år, før der pludselig blev efterspørgsel på Sørenns særlige talenter. Han var på det tidspunkt ansat på en betonfabrik i Mogenstrup ved Næstved, og hans arbejde bestod mest i at reparere maskiner.

– Jeg tog springet til at reparere levende mennesker en dag, hvor en smed sad og ikke kunne rejse sig op. Med hans egne ord føltes det som om, han havde fået en kniv i ryggen. Jeg gik lige over til ham og satte det, der havde forskubbet sig, på plads. Og som altid, når nogen kan helbrede an-

dre, rygtedes det lynhurtigt:

– Hvis en pumpe f.eks. var gået i stykker, blev der sendt specifikt bud efter mig, selv om en anden lige så vel kunne have fikset den. For i virkeligheden handlede det om, at der sad en mand og var lammet af rygproblemer. Til sidst brugte jeg op mod halvdelen af min arbejdstid på den slags, griner Søren, som siden 1985 har boet i Skuderløse ved Haslev på Sydsjælland. I mellemtiden er han blevet skilt fra moderen til sine to børn, Rasmus og Mette, 28 og 33 år. Og i dag bor han alene med sine to hunde af broget herkomst.

Søren har døbt sin behandlingsform kiroprateri. Og sammenlignet med f.eks. kiropraktik, der bruges mod den samme type lidelser, er der tale om en

noget mere nænsom metode:

– Vi mennesker har muskler i hele kraniet, og de afspejler, hvad der sker i resten af kroppen. Når man har spændinger i kroppen, har man dem med andre ord også i kraniet. Derfor starter jeg med at massere hovedbunden for at finde de ømme punkter samt få musklerne til at slappe af, forklarer Søren, som herefter går til næste fase: At dreje og manipulere skævhederne på plads.

– Og det er nok her, min fremgangsmåde er knap så mekanisk som mange andre behandles. Frem for billedligt talt at sparke tingene i hak, søger jeg at dreje klientens krop over i en stilling, der er så tæt som muligt på det punkt, hvor tingene har forskudt sig. For derpå at gøre det samme, bare den modsatte vej. Det sker

Søren er en moderne kvaksalver

blik for det indre naturligt håndslag

▲ Marlene behøver ikke flere behandlinger fra Sørens hånd, men stiller selvfølgelig hjertens gerne op til en demonstration af, hvad hun har været igennem

Partnere i kvaksalveri

Da Søren Winkel i 1999 valgte at uddanne sig til medicinsk urterapeut, foregik det i København. Nærmere betegnet på Angelic Klinik og Kursuscenter under ledelse af Ken Lunn, som selv er uddannet i England, hvor han stammer fra. Han har en fireårig uddannelse fra School of Herbal Medicine. Siden har Søren "gjort gengæld" ved at oplære Kenn i kirosoatri. Og i dag deler de to faktisk klinik på førstesalen hos Søren i Skuderiøse, hvor Kenn har sit eget lokale og driver praksis en dag om ugen. Læs mere om de to "kvaksalvere", behandlingsmetoder, urtemedicin, kostråd og meget andet på www.kvaksalver.com.

En urterapeut har naturligvis en spændende urtehave. Marlene lytter interesseret. Hun indrømmer blankt, at hun søgte alternativ hjælp som en form for sidste udvej. Men mødet med Søren blev positivt og frugtbart på flere planer

faktisk nu og da, at jeg kan gøre det helt nøjagtigt i første forsøg.

Søren har aldrig tvivlet på sin fingerspidsfølelse – og har ikke haft grund til det i og med, at hans særlige talent og håndslag aldrig har svigtet ham.

– Alligevel følte jeg på et tidspunkt, at jeg for min egen skyld burde lære noget om anatomi og den menneskelige fysik. Og i 1999 slog jeg to fluer med ét smæk, da jeg gik i gang med at uddanne mig til urterapeut.

I sit hjem har "kvaksalveren" indrettet et velassorteret laboratorium, hvor han pusler med udtræk

af urter. Han erkender dog, at det ikke er let at praktisere urterapi i dagens Danmark.

– Det skyldes vores skrapple lovgivning på området: Hvis man i en plante finder et stof, som man mistænker for at være skadeligt i større doser, bliver den for en sikkerheds skyld fluks forbudt. Derfor gør jeg det i dag mest i salver til udvortes brug.

Undgik ny operation

Hos Søren møder vi også Marlene Holt, 29 år og skolelærer. Hun blev i foråret 2006 af en kollega anbefalet at kontakte Søren. Årsagen var rygproblemer:

– Jeg stod foran at skulle opereres for en diskusprolaps for tredje gang. Det kunne jeg kort og godt ikke overskue. Så jeg tænkte, at der måtte være andre veje, husker Marlene, som siden har fået i alt ti behandlinger.

– Allerede første gang, jeg rejste mig fra Sørens briks, havde jeg det meget bedre og kunne pludselig mærke, at fødderne havde kontakt med gulvet. Dagen efter var jeg helt øm i leddene. Også på steder, han slet ikke havde rørt, såsom knæ og albuer, husker Marlene, der også har kunnet konstatere en anden og for en kvinde nok så vigtig fysisk ændring ved sig selv: Hun har fået sit lændesvaj igen.

– Mine langvarige rygproblemer havde nemlig gjort min ryg helt lige og fået min bagdel til at "forsvinde". Folk bemærkede straks den synlige effekt af behandlingen og spurgte, om jeg havde fået nye sko, griner hun.

I dag behøver Marlene ikke flere behandlinger og kan oven i købet både køre trillebør og pille tapet ned i huset hjemme i Næstved, som hun og ægtemanden Anders er ved at renovere. Men det bedste af det hele er dog, at parret venter deres første barn.

– Med de rygproblemer, jeg har haft, kunne jeg næppe have båret et barn i maven. Og den smertestillende medicin, jeg fik i store mængder, ville have været en katastrofe for fostret. Jeg skal føde i oktober. Og allerede nu ved vi, at det bliver en dreng, siger en lykkelig Marlene Holt. □

Af Johan Isbrand Foto: Jette M. Vesterager

johan.isbrand@familiejournalen.dk